Lélekzet

Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2021/2. szám - Pünkösd

Pünkösdi szomorúság (?)

A Lélek ünnepén
A Lelket lesem én.
A Lelket, amely több, mint költemény.
A Lelket, amely sosem volt enyém.
A Lelket, amely sosem lesz enyém.
A Lélek ünnepén
Szomorún zendül egyetlen igém:
„Hogy születhetik újjá, aki vén?”

(Reményik Sándor: Pünkösdi szomorúság)

A költő szavai a vágyódás szavai; vágyódás Isten Szent Lelke, az újjászületés iránt. Szavai ma is időszerűek. Drága lehetőség ez korunk – keresztyén – embere számára is, sőt talán az egyetlen lehetőség.

Az elmúlt évben a testünk megmentésére összpontosítottuk minden figyelmünket. Harcban álltunk a pusztító kórral, életünket megkeserítette a bizonytalanság, a kiszolgáltatottság érzése.

Kézmosás, maszk, karantén, távolságtartás, bezárkózás. Bezárt templom. Nagyok a veszteségeink, de azt is megtanulhattuk, mennyi minden nélkül lehet élni, amikről korábban úgy tartottuk: nélkülözhetetlen.

Megszoktuk (megszoktuk?), hogy online térben létezünk. A világhálóhoz való kapcsolódás nélkül végképp elvesztünk.

Próbáljuk meg! Legyünk újra offline!

Pünkösd van. A lélek ünnepe, a töltekezés lehetősége. Az ünnep lelke kívülről befelé irányítja a figyelmünket. Nem csak a testünk, a lelkünk is mentésre szorul. Talán még soha nem látott mértékben szükségünk van az Isten Lelkére.

Pünkösd ne legyen szomorúság!

Kérjük, és fogadjuk be a LELKET, a megelevenítőt, a folytatást hozót, a teremtőt, az új életet adót.

A vén is újjá tud születni!

Régen pünkösd ünnepén így köszöntöttük egymást: Áradjon ki rád a Szentlélek!

Áradjon ki ránk, minden emberre, hogy működjön az élet, szűnjön meg a félelem, jöjjön létre a kapcsolat, legyen együtt a család, a közösség, a gyülekezet!

Legyünk egy nyelvet beszélő, Krisztusban hívő, reá hagyatkozó testvéri közösség!

Kis János

Gyerekszáj

Elsőseimtől a digitális oktatás ideje alatt azt kértem, hogy most is színezzenek ki – idén ez a jelenléti ívünk – egy-egy szőlőszemet, de amíg így hittanozunk, addig más színűre, mint szokták. Mikor végre újra találkozunk, büszkén mutatják a tankönyvüket. Az egyik kisfiú, aki egyébként lilát használt, az online időszak szőlőszemeit zöldre színezte. Meg is indokolta:

– Azért zöldek még ezek a szőlők, mert nélkületek nem volt az igazi a hittan!

A negyedikesekkel Keresztelő János születéséről tanulunk. Persze kíváncsiságuk határtalan, így már most szóba kerül, hogy később ő keresztelni meg Jézust, és ő lesz a Megváltó útkészítője.

– Mi lesz ebből a kisgyermekből? – kérdezik az álmélkodó rokonok a gyermek születése után. A tankönyv egyik feladatában a hittanosoknak is válaszolniuk kell erre a kérdésre.

– Ha útkészítő, akkor mérnök lesz belőle!

A vasárnapi gyerekórán tárgyakat csoportosítunk a passiótörténet egy-egy eseményéhez. Mi köze a dobókockának nagypéntekhez?

– Kockák voltak az emberek, hogy megfeszítették Jézust. *(Amikor Jézust keresztre feszítették, kisorsolták, kié lesz a ruhája.)*

Hatéves kislánytól érkezik a kérdés vasárnap reggel:

- Anya, hogy hívják azt a retket az úrvacsorán?
- Mire gondolsz?
- Ami kerek, fehér és megeszik!
- Ja! Az ostya!

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa." (Mk 10,14)

Alapgondolata és hitvallása is lehet ez az ige egy újonnan induló óvodának. A Kecskeméti Barackvirág Evangélikus Óvoda 2021. szeptember 1-jén nyitja meg kapuját Kecskemét új városrészén, a Homokbányán. A megyei jogú város első evangélikus intézménye lesz az óvoda, 3 csoporttal 75 férőhellyel. Magyarország Kormánya és a Magyarországi Evangélikus Egyház között létrejött megállapodás részeként, egy óvodafejlesztési program keretében valósul meg. Feladatomnak tekintem a nevelő-oktató munka feltételrendszerének megteremtését, és az új óvodaépület élettel való megtöltését.

Köszönöm a Magyarországi Evangélikus Egyház Nevelési és Oktatási Osztályának és a Kecskeméti Evangélikus Egyházközség igazgató lelkészének, *Kis Jánosnak* bizalmát, amivel felkértek erre a feladatra.

A Kecskeméten alapítandó evangélikus óvoda vezetése nagy szolgálat, kihívás és felelősség. Kaptam egy meghívást Istentől, és áldásnak tekintem, hogy erőt ad nekem az előttem álló feladatokhoz. Óvónőként dolgozni számomra több mint munka. Kisgyermekek fejlődését segíteni, értékeket átadni, szokásokat kialakítani nagy felelősség és egyben csodálatos feladat is. Ebben a tevékenységben kiemelt szempont számomra a magyar népi kultúra alapjainak, hagyományainak átadása. Hiszem, hogy a jövő záloga a legkisebbek lelkéből épül, melynek gyökereit táplálja, megerősíti a magyar kultúra széles tárháza. Csak rajtunk múlik, hogy milyen magokat ültetünk el a gyermekek szívében és lelkében.

Evangélikus hitem és a keresztény értékek egész életemben minden téren alapvetően határozták meg identitásomat. A hit számomra ajándék!

Szakmai és emberi kihívás is számomra, hogy az eddigi pedagógiai gyakorlatomra alapozva egy nevelőtestülettel együtt kereshetem a tovább fejlődés lehetőségeit. Ezen feladat iránya adhatja az új óvoda egyéni arculatát is: a keresztény értékek mentén történő hagyományőrző óvodai nevelés megvalósítását.

Vezetőnek lenni magas szintű szolgálat. Munkámat abban a szellemben kívánom végezni, hogy felelősen és alázattal végezzem Isten által rám ruházott feladatomat, a legjobb tudásom szerint és partneri együttműködéssel, tisztelettel forduljak az óvodavezetést segítő társak felé. Hiszem, hogy feladatomat kizárólag egy jó közösség tagjaként tudom megfelelően végezni. Hiszek a hittel, meggyőződéssel végzett közösségi munka erejében és a közös célban: a ránk bízott gyermekek fejlődésének fontosságában. Kiemelkedően fontosnak tartom a családokkal történő minőségi kapcsolatot, mert hiszem, hogy a személyes találkozásoknak ereje van, ahol az időnket és a teljes valónkat adjuk a másik embernek szeretettel! A hit és a szeretet a két legfontosabb dolog, amik nélkül nem lehet boldog életet élni!

Oldal Henriett
intézményvezető

Táborok

Jún. 16-17. (sze-csüt) - Tavalyi konfirmandusoknak Tőserdőn

Jún. 21-25. (hé-pé) - Idei konfirmandusoknak Tőserdőn

Jún. 28-júl. 3. (hé-szo) - Hitmélyítő csendeshét (minden korosztálynak) Piliscsabán

Júl. 20-22. (ke-csüt) - Napközis tábor 12 év alattiaknak a templomnál

Szeretettel várjuk a jelentkezéseket!

Pünkösdtől ismét van lehetőségünk az úrvacsorára és a gyülekezeti éneklésre. Videó már nem készül, de az igehirdetés hangfelvétele (mp3) gyülekezetünk honlapjáról letölthető.
https://kecskemet.lutheran.hu

Rendhagyó hatodév

Emlékszem arra, amikor tavaly április végén Norvégiában megkaptam az emailt, hogy hol fogom tölteni a hatodévem. A táblázat szerint a gyülekezet: Kecskemét, mentora: *Kis János*. Emlékszem, hogy akkor még egészen távolinak tűnt minden. Ráadásul már benne voltunk abban a furcsa, bizonytalan időszakban is, ami az idei évet sem kerülte el.

A hazaérkezésem kéthetes karanténnal indult, így augusztus végén érkeztem csak meg az első bemutatkozásra ide, Kecskemétre. Lelkész úr kijött elém az állomásra, s közben azonnal mondani kezdte, mit hol találok a városban, hol tudok vásárolni, mi van a közelben. Ez a fajta kalauzolás nem volt szokatlan számomra, mivel az ösztöndíjas évemet is végig kísérte, hogy folyton útba igazítanak, merre mi látható és mit lehet tudni a helyről.

Kecskemét nem volt teljesen ismeretlen számomra. Kisgyerekkoromban néhányszor jártam itt, amikor dédnagymamámat látogattuk meg, aki gátéri születésű volt. Hosszú idő után jó volt ismét felfedezni a várost. Az első megbeszélés után nem sokkal már Tőserdőn találtam magam, ahol az idei konfirmandusokkal találkoztunk. Remek napot tölthettünk együtt, jó volt megismerkedni egymással.

Szeptemberben éppen csak elindult a tanév a teológián az első konzultációval, mikor este jött a hívás: karanténba kerülünk és másnap már nem tudjuk folytatni a tervezett programot. S a korlátozások ezek után csak fokozódtak! Sok tekintetben volt más ez a hatodév. A gyülekezeti élet mindennapjait a megszokott formában nem volt alkalmam látni! Személyes bibliaköri találkozásra is most májusban került sor először. De a mentorom igyekezett gyakorlati lehetőségeket biztosítani a járványhelyzet alatt is, amennyire ezt a biztonsági előírások lehetővé tették.

Ugyanakkor elmondhatom, hogy sok áldást, ajándékot kaptam mindezekkel együtt. Sokat köszönhetek a gyülekezet tagjainak, mentoromnak, *Kis Jánosnak*, de ugyanígy *Hulej Enikőnek* és *Lázár Anikónak* is, mert sok tanáccsal láttak el, segítettek, kísértek, inspiráltak. Hálás vagyok Istennek, hogy itt tölthettem a hatodévemet, amire mindig örömmel és szeretettel fogok visszaemlékezni.

Fekete Adrienn Mercédesz

Isten terve mindig jobb!

Fogadott nagymamám, Kati néni idén töltötte be a 90. életévét. Az egyik fővárosi otthonban él, és az elmúlt időszak őt is nagyon megviselte. 2019 februárjában jártam nála, és nem sejtettük, hogy a következő találkozásra ilyen sokáig kell várnunk. Nem sokkal később ugyanis karanténba került egészségügyi problémái miatt – most ennyi, most annyi, most amannyi hétre, s mire végre túljutott a betegségei okozta megpróbáltatásokon és kiszabadulhatott volna a négy fal közül, jött a koronavírus!

Akkor költözött be az otthonba, amikor megözvegyült. Korát messze meghaladó energiával, szellemi frissességgel élte napjait, és mindig talált feladatot, szolgálatot. Gyermeke sajnos nem születhetett, de Isten csodálatos ajándékát látta azokban, akiket egykor a vasárnapi iskolában, majd nyugdíjasként tanítgatott Krisztus ismeretére.

Nem is tudom, hogy lettem a fogadott unokája és pontosan nem is emlékszünk rá, hogy mikor. Tizenvalahány éve már annak, hogy ő fogalmazott így, én meg komolyan vettem. Eleinte csak őt is köszöntöttem anyák napján, aztán – már Kecskemétről – látogattam, hívogattam.

Most, a karanténos időszak alatt sokszor felhívtam, és megígértem: ha engedélyezik a látogatást, felmegyek hozzá. Május első vasárnapján örömmel újságolta: szabad a látogatás! A biztonság kedvéért utána is járt: a védettségi igazolvánnyal beengednek hozzá jövő szombaton.

Tényleg beengedtek, de csak 30 percre! Szigorú a szabály! Szó sem lehet többről! Kati néni teljesen kiborult! De hát ő megkérdezte és ezt nem mondták! Persze, de ő a beengedést kérdezte, nem az időtartamot, tudhatta volna, hogy nem lehet sokáig maradni! Én se jártam utána, hiszen ő megkérdezte! Istenem, segíts! Még ezt a rövid időt se tudjuk tartalmasan tölteni, hiszen akkora zavart okozott ez a váratlan helyzet!

Az Úr békességet adott a szívembe és egy gondolatot: menjünk ki! Nem baj, ha sokáig tart az öltözködés, kint megvárom. Nem baj, h. délben ebéd, még csak fél 10 felé jár az idő. Nem baj, hogy be kell jönni, hátha még utána is kapunk egy félórát!

Kati néni is megnyugodott és eszerint cselekedtünk. S aztán nem győztünk hálát adni az Úrnak, hogy így rendezte a dolgokat! Az Ő terve sokkal jobb volt, mint a miénk!

A legközelebbi pad az utca túloldalán, a Füvészkertben volt. Ahogy a gurulós járókerettel megérkeztünk, még belépőt se kértek (nem mintha ez akadály lett volna!), csak kedvesen intettek: menjenek csak! S a bejárattól nem messze a sok árnyékos rész között találtunk egy napsütésben fürdő padot! Az előző napi hatalmas esőzés után valódi csoda volt a gyönyörű idő!

Csodálatos élmény volt! Éreztük a nap melegét az arcunkon, s először csak a kabát, majd a vastag pulcsi is lekerült rólunk! Élveztük, hogy megoszthatjuk egymással mindazt, amit Isten igéjéből megértettünk, megtapasztaltunk mostanában! Hallgattuk a madarak gyönyörű énekét – mintha egy mennyei kórus dalolt volna körülöttünk!

Két év óta ez volt az első alkalom, hogy Kati néni kint volt az otthonból. Nem orvosnál, hanem tényleg kint – kimozdulva, sétálva, időt töltve a maga örömére a szabadban! Végtelenül boldog volt, s ennek igazi értékét én csak sejteni tudom!

„Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” (Róm 8,28) Ez az igét – egy bögrén megörökítve – vittem aznap reggel neki ajándékba. Csak ámulni tudtunk a nap során, hogy milyen igaz ez! A látogatás időtartamának korlátozása, amit először nagy bajnak gondoltunk, valójában helyet készített a kimozdulásnak. És milyen jó, hogy az Úr megmutatta azt a lehetőséget, ami nekünk nem jutott eszünkbe! Hálát adtunk egy olyan napért, ami megint megerősített mindkettőnket abban: Isten mindent kézben tart és az akadályokat felhasználva munkálkodik értünk!

Isten terve sokkal jobb volt most is, mint a miénk!

Hulej Enikő

Egyházunk tanítása a Szentlélekről - a konfirmációi káté szerint

51. Egyedül a Szentlélek által hihetünk Jézus Krisztusban, mert ő teremt bennünk hitet, közöttünk egyházat.

52. A Szentlélek az Atyának és a Fiúnak a Lelke.

53. Azért van szükség a Szentlélek hitet teremtő munkájára, mert a bűn miatt nem tudnék bízni sem Istenben, sem Jézus Krisztusban.

56. Az egyház a Jézus Krisztusban hívők közössége, Isten egy és szent népe.

60. Az egyház feladata, hogy hirdesse az evangéliumot, kiszolgáltassa a szentségeket és szolgáljon szeretettel minden embernek.

Lélekzet - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2021/2. szám - Pünkösd

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkészi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: http://kecskemet.lutheran.hu

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035